

بسم الله الرحمن الرحيم

د قیامت له وحشت څخه وپره؛ د عمل لپاره انگېزه!

(ژباړه)

د صحیح البخاري په شرحه او د ابن حجر عسقلاني په اثر فتح الباري کتاب کې د « قول النبي صلى الله عليه وسلم لو تعلمون ما أعلم لضحكتم قليلا ولبكيتم كثيرا» په باب کې په لږ بدلون سره راغلي: له ابو هريره رضی الله عنه څخه روایت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

«لَوْ تَعَلَّمُونَ مَا أَعْلَمُ، لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا»

ژباړه: که چېرې تاسو پر هغه څه پوهېدلئ، چې زه پرې پوهېږم، نو لږ به مو خندل او ډېر به مو ژړل.

حافظ بن حجر ویلي: دلته له علم څخه موخه د الله سبحانه و تعالی د عظمت درک کول دي، له گنهارانو څخه د هغه سبحانه و تعالی غچ او وپره هغه وحشتونه دي، چې د روح اخیستلو، مړینې، د قبر او د قیامت په ورځ پېښېږي. دلته د ډېرې ژړا او کمې خندا تر منځ اړیکه ښکاره ده او موخه یې ډارول دي. د ابن حجر د خبرې پای.

ځینو خلکو په تېر وخت کې ژوند کړی او تل د خپل تېر ژوند په اړه فکر کوي او له خپلو تېرو تجربو، ماتو او خاطر و څخه نشي تېرېدلی او ځینې نور بیا د راتلونکي لپاره هڅه کوي. خلک په همدې توگه خپل ژوند مخته وړي. مگر څومره فکر اړین دی چې انسان پوه شي، چې یوه ورځ به دغه ژوند پرېږدي او بل ژوند (آخرت) ته به ځي؟ څومره فکر لازم دی چې درک کړي، چې دغه ژوند رښتینی ژوند نه دی، بلکې آخرت یو دایمي، تلپاتې او بې پایه ژوند دی.

په همدغه دلیل په قرآن کې د قیامت ورځ ۳۰ ځله یاده شوې ده؛ د قارعه، واقعه، صاخه، راجفه او طامة الکبري په نومونو سره، چې عقل او زړه ته جټکې ورکوي. هغه به څه یوه ورځ او صحنې وي، چې د انسان زړه لږزوي! که هر څوک هغه درک کړي، وپره او ډار یې ټول بدن پر سر اخلي، بیا به ژاړي او خدا به نه کوي او خپل ژوند به له دغه وحشت څخه د خلاصون لپاره تېروي.

دا د حدیث پیغام دی: هر مسلمان باید پخپل ژوند کې دغه امر ته پام وکړي او د هغه لپاره لاس پکار شي او هڅه وکړي، ځکه موږ په ډېر ناوړه حالت کې یو! دغه حالت د بدلون لپاره د مېړنیو خلکو شتون ته څومره اړتیا لري!

اې ربه! موږ ته د نبوت پر منهج راشده خلافت دولت ژر را په برخه كړه، ترڅو د هغه په وسيله د مسلمانانو
تفرقه له منځه لاړه شي او مصيبتونه ترې لرې شي. اې ربه! پخپل كريم نور سره ځمكه روښانه كړه. اللهم
آمين آمين!

ژباړه: بهير «ويار»